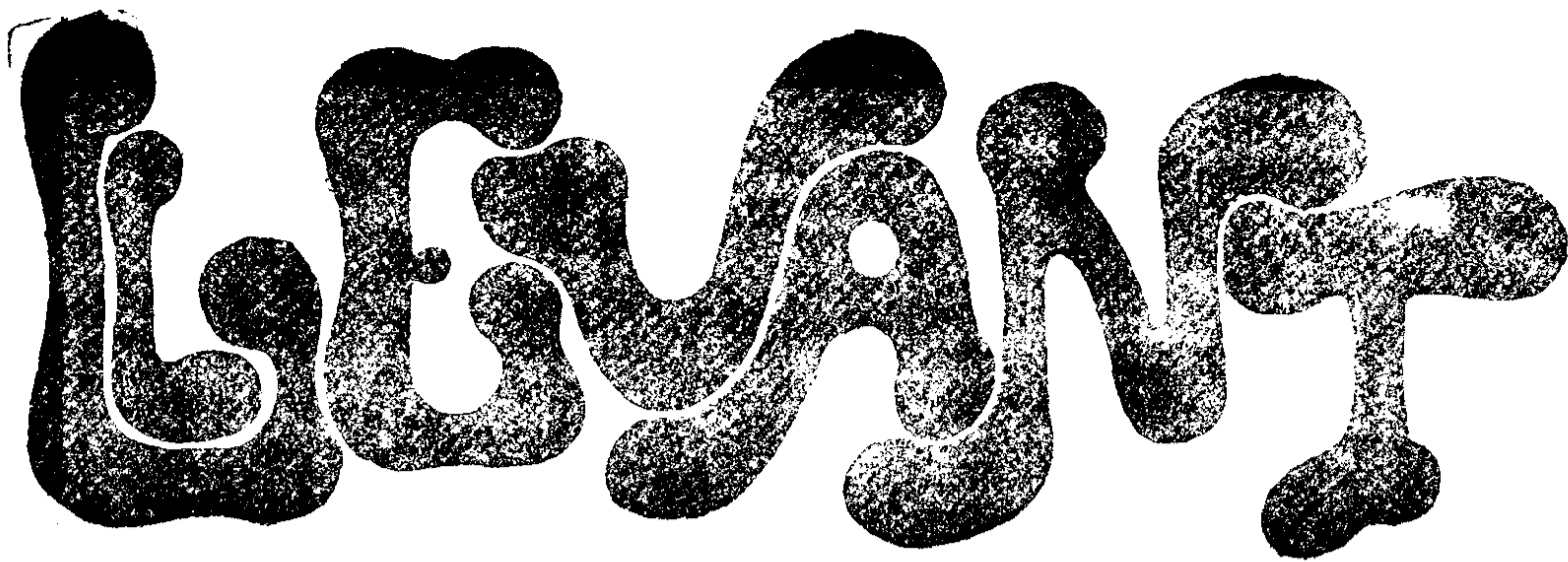

PREUS

Artá. Un trimestre.	170
A fora Any.	700
Altstranger id.	1000

Número solt
10 cts.

Redacció y Administració
Quatre Cantons, 3
ARTA (Iorca)

SETMANARI CATOLIC MALLORQUI

La bandera de Mallorca

Deu ser encare fresca als nostres lectors, la noticia de la benedició de la llegítima bandera mallorquina que's feu en la Ciutat de Sóller en les típiques Festes de la Victoria del maig darrer, la qual motivá un articlel nostre comentant un acte trascendental i en ell auguraven que «tendría tal ressonancia i tals efectes que prest veurem onetjar a la balconada de les consistorials de les principals viles mallorquines la bandera nostra.»

Ara mateix en la festa de la Conquista de Mallorca, és estada també exposada per l'Ajuntament de Ciutat en el balcó de La Sala i allá ha rebut l'acatament del vezindari de Palma. Derrera aquestes dues ciutats han de seguir altres actes semblants en la pagesia fins a no quedar cap poble sense que l'auténtica bandera de Mallorca presidesca les seues festes junt a la del Estat. An aquest fi s'ha circulat una proclama a tots els Ajuntaments de Mallorca, que en lloc de comentar mos honram en reproduir.

Diu així:

UN EJEMPLO A SEGUIR

A los Ayuntamientos de Mallorca

Ondea ya majestuosamente en el primer casal municipal de Mallorca la gloriosa enseña que cual rico patrimonio, legó a la Universidad, Ciudad y Reino de Mallorca el rey D. Sancho por medio de aquel notable privilegio dado en Montpellier el 14 de Diciembre de 1312; la que simboliza nuestro glorioso pasado y encarna todo lo que es genuinamente nuestro: tradición, idioma, leyes, prerrogativas, costumbres y peculiar modo de ser; la que lleva entre sus pliegues aroma de laureles, recuerdos de grandeza y ecos de aliento y de esperanza para la reconquista de nuestra poco menos que perdida personalidad.

Hora era ya de que de sus paños sagrados se sacudiera el polvo que piadosamente la cubría, — como para que no viera tanta renunciación, tanta apostasia — y con el que quedaban empañados los bellos colores que son como el arco-iris anunciador de un porvenir risueño de dicha y de libertad; hora era ya de que se diera pública reparación a la hermosa bandera que, por incalificable desidia, se había ido postergando sin causa alguna justificada, hasta el punto de que de la inmensa mayoría de los mallorquines ni siquiera era conocida. Al ser arbolada solemnemente, de ese polvo de prejuicios ha quedado limpiada y esa pública reparación se ha obtenido, pues que se la ha reconocido oficialmente y la ha expresado la ge-

neralidad del vecindario sus simpatías exteriorizándolas con comentarios de loanza, con demostraciones de júbilo y aplausos entusiastas, cosa que sentimos gran complacencia en consignar porque la consideramos un signo infalible de nuestra próxima regeneración.

Unos pocos años ha la gloriosa bandera mallorquina era, como hemos dicho casi en absoluto desconocida en nuestra tradición y de nuestra historia. D. Benito Pons y Fábregues, había conseguido desenterrar de los archivos la forma auténtica de esa enseña; ahora ya son en mayor número los que la conocen y aumentará este cada día más, porque... *tandem bona causa triumphat*. Paso a paso, ha de ir reconquistando sus prerrogativas y ha de acabar por cubrir completamente con su sombra protectora toda nuestra tierra y presidir el resurgimiento del alma de Mallorca, que ya no es éste como el *llumaneret blau* visto en la lejanía, sino que es la bella realidad que se aproxima y que indudablemente hemos de tener al alcance de nuestro mano en el día de mañana.

En las últimas ferias y fiestas celebradas en Palma, vimos por vez primera la bandera mallorquina desplegada al viento: era en la manifestación escolar y flotaba por encima de las tiernas cabecitas como un símbolo y una esperanza. Luego fué en Sóller donde en público reapareció. La «Joventut Mallorquinista» de esta ciudad desde el primer momento de su constitución la adoptó para presidir sus fiestas y todos sus actos, y procuró divulgarla haciéndola ondear y admitir hasta en

las callejeras para que más fácilmente llegara al corazón del pueblo. Más tarde en esta misma ciudad tuvo magnífica apoteosis al ser izada solemnemente en la fachada de la Casa Consistorial por manos del señor Alcalde, después de haber sido bendecida por el Ilmo. Obispo P. Mateo Colom, y recibir como una lluvia de besos, los aplausos calurosos de todos los sollerenses fraternalmente unidos en el salón y en la plaza sin distinciones de edad, sexo ni condición, desde los del ilustre purpurado y autoridades, hasta los del más humilde de los vecinos. Ante aquella manifestación del popular entusiasmo, nuestro corazón abrióse a la esperanza: era la Patria que empezaba a renacer.

Ahora ha sido Palma la que, sintiendo el noble orgullo de cuanto esta bandera representa, la enarbola en el frontispicio de su Casa Consistorial, dando así sus hijos una prueba palmaria de la estima en que tienen esta hermosa tierra de la luz y del color que quiso Dios darnos por patria. Y ya ha honrado levantándola y saludándola precisamente en la fecha memorable del 31 de Diciembre, aniversario de la conquista de esta isla para la Religión y la Civilidad llevada a cabo 693 años ha por el alto *Rei En Jaime I*. Casi siete siglos han pasado desde que este valeroso y sabio Monarca conquistó esta perla gloriosa para engarzarla en su corona, y hoy, al conmemorar esta valiosa gesta, el espíritu del gran *Rei un pam més alt qu'els altres homens* vuelve para reconquistarla; no, pero, de la morisma como entonces, sino de las manos de sus propios hijos que la renunciaron para asimilarse — infructuosamente, por suerte — otra civilización, otras aspiraciones y otro lenguaje.

¡Ayuntamientos de Mallorca!

Como un desagravio por el tiempo en que yació olvidada; como un deber que el legítimo patriotismo nos impone, apresuraos a colocar en vuestra Casa Consistorial respectiva la bandera de Mallorca, siempre grande, siempre esplendorosa, jamás humillada, cien veces inmortal.

Que ella presida vuestras fiestas populares y vuestras mayores solemnidades; que ría y cante con vuestras alegrías agitada libremente por las perfumadas brisas del mar azul que nos circunda, y se apene y lllore con vuestras congojas, recogida amorosamente y bajada a media asta en demostración del pú-

blico dolor; que sus brillantes colores, tan armoniosamente combinados, sean, como el laburo del gran Constantino, la señal profética de futuras victorias del amor a lo nuestro contra la funesta apatía que ha llegado a ser un mal endémico y contagioso del que se ha dejado invadir nuestra valerosa sociedad. Y siendo, como es, la bandera la encarnación del sentimiento de patria, la cristalización del cariño filial que todos sentimos por nuestra dulce Mallorca, ¿puede haber algún mal en que los que nos preciamos de buenos mallorquines la honremos y veneremos? ¿Podrán jamás este honor y esta veneración engendrar recelos ni suspicacias cuando nos los inspira tan sólo el anhelo de enaltecer y de glorificar en la bandera todo cuanto tiene de sagrado nuestra isla y ella lo simboliza? Historia, tradición, idioma, costumbres, etc. son los distintivos con que los pueblos unos de otros diferencian, que marcan su carácter y dejan bien definida su personalidad; y esto es, precisamente lo que, todos los que vivimos cobijados por los pliegues de nuestra hermosa bandera, queremos hacer amar a los nuestros y enseñar a los extraños para que la verdadera personalidad del pueblo mallorquín sea considerada... ¡y respetada!

Sóller podrá enorgullecerse de haber sido la primera ciudad de Mallorca que pública y oficialmente reconoció esta bandera; Palma acaba de hacerlo y le corresponde por ello el segundo lugar: ¿qué pueblo de nuestra isla querrá ocupar el tercer puesto en una tan honrosa lista?

M. MARQUÉS COLL.

“PORTEROS,,

EL Ministeri del Treball de Espanya, fins fa pocs mesos era una especie de casa encantada. Sols s'hi trobaven uns porters i unes taules i uns sillons. Oficialment tenia assignada una plantilla d'empleats bastant creixent; pero aquests no anaven mai a l'oficina. Es més; si s'els havés ocorregut ferho uo haurien pogut, porque

no existia la tal oficina. Un dels xistes qu'es feien a Madrid era aquest:

— «Cual es el Ministerio en que menos se trabaja?»

— El Ministerio del Trabajo. Recentament volgueren donar-li fe inaan el Ministeri del Treball. Ili passaren una pilade servicis que fins a les hores havien estat encomanats a altres ministeris: els de Comerç i d'Industria, les Escoles d'Enginyers Industrials, la delegació regia de Pòsits, els serveis d'estadística...

Dor Abili Calderón, Ministre que fou del Treball fins fa poc, va ser l'encarregat d'anar organitzant aquells nous servicis que havien passat al seu Ministeri. Però li arribà el moment d'haver de deixar el càrrec seua haverli llegut ocupar-se dels servicis d'estadística. I perque no quedassin inèdites les seues fecondes iniciatives en aquest particular, quand ja havia presentat la dimissió, durant els dos dies qu'es torbaren a resoldre aqueixa crissis, publicà una Real Orde, tan trascendental p'el pervenir dels servicis estadístics espanyols que jo la vui treurer de les obscures pàgines de La Gaceta i fer que passi a la posteritat.

Diu així:

«S. M. el Rey (q. D. g.) de conformidad con lo propuesto por la Dirección General de Estadística ha tenido a bien disponer que la plantilla del personal subalterno de la citada Dirección quede constituido de la manera siguiente;

1 Portero Mayor con 5.000 pts.
3 Porteros primeros, 4.500 pts.
6 Porteros segundos, 4.000 pts.
12 Porteros terceros, 3.500 pts.
17 porteros cuartos, 3.000 pts.
19 Porteros quintos 2.000 pts.»

Total, 58 porters que cobren de sou 173.000 pessetes

Contant que la Subsecretaria i les altres cinc Direccions Generals tenguin igual número de porters (i aixó es tirant curt, puig totes son molt més importants que la Direcció d'Estadística) resulta que en el flamant Ministeri del Treball hi ha 406 porters, que cobren de sou 1.214.500 pessetes.

Tots aquests porters no deuen tenir altre feina que tancar i obrir la porta; i com que de portes no u'hi ha mes qu'una, hem de suposar qu'es deuen anar rellevant de la feina i ventu hi sempre un de torn.

Per sobre el temps que cada un d'ells está en funcions, no hem de fer sino repartir les vintiquatre hores p'el número de porters, lo qual dona com a resultat que cada porter presta servici durant tres minuts i mig al dia.

I diu que aquests porters no tenen altre feina que obrir i facar la porta, perque recentement s'els alliberà de l'obligació de netejar que abans tenien.

Fou el Sr. Sánchez Guerra qui el dia 2 d'octubre de l'any passat, posà a la firma del Rei un Real Decret que diu:

«Los servicios de limpieza de los Departamentos i Oficinas del Estado se realizarán por mujeres, nombradas en proporción que no exceda del 20 por ciento del número total de empleados subalternos comprendidos en cada escalafón.»

De manera que al Ministeri del Treball, además dels 406 porters, hi ha 81 dones per netejar. De moment un home pensa: Què deuen haver de netejar 81 dones en aquell Ministeri que es petit com un cop de puny, que es una miniatura al costat dels altres?

Però a un se li ocorre tot seguit la resposta: Les 81 dones se necessiten per netejar lo qu'embruten els 406 porteros»

J. VALLES I PUJALS.

De Son Servera

--P'el dia de San Sebastià a les dues del capvespre uns quants joves de bon humor tenen en projecte representar el popular drama «Venguda i Adoració dels Reis Magos».

Aquesta notícia ha produït la natural expectació, puig se tracta de posar en escena uns Reis que aquí no's hem sentits mai. Se mos diu qu'han duit sa plagueta de Bunyola, i que uns quants joves d'aquest mateix poble també han d'actuar en la representació.

--A cada part de la «Gran Via» Companyia de Ferrocarrils s'han construïdes dues fileres de clots per sembrarhi arbres. Aplaudim s'idea.

--Havem celebrada la festivitat de St. Antoni Abat, amb la solemnitat acostumada. Una nota ha donat mes reals a la festa, i estat la circulació de una artística carrossa dins la qual hi anaven alguns joves cantant les cançons propies del dia. En tal festa hauria escaigut que s'hagués fet brillar més el caracter típic que se volia donar a la mateixa.

--En quant al estat sanitari, es de lo mes satisfactori. Hi ha qualche gastriga i costipats a l'espessa. Fruita del temps...

Corresponsal

LA FESTA DE SANT ANTONI

Enguany aquesta festa es estada molt animada.

El dissabte va fer un dia esplèndid de primavera i a les nou sortiren els obrers a fer la capta amb el dimonis i com es natural la atlotea seguí tot lo dia darrera eils amb corns i picarols

A entrada de fosca se feu l'acompanyada a Completes que foren molt solemnes i mentres tant s'encenien els fogarons. Aquests foren en general grossos. N'hi hagué trenta vuit i com la vetlada era molt tranquilla, sense gens d'oratge, la gent sortí a recórrer els fogarons i les rotlades cantaven a voler i a qualcún hi retregueren la típica costum de repartir pastanagues.

Els carrers i establiments públics estaren molt animats fins a altes hores de la nit, no faltant els caps calents que a forsa d'empinar e'colzo xerraven a balquena i movien bulla.

El dia de St. Antoni dematí el temps havia canviat. Feia fret i colca gota però se mogué vent i impedí el ploure poguentse fer be la covalcada. Aquesta va está molt animada. Feia molts d'anys que no hi compareixia tant de besia ni tan hermós.

L'any passat hi hagué cinquanta bisties i engany cent onza. Els cavallers anaven en sa major part amb el tipic mocador p'es coll, la faixa i l'atigo enfflocat donant-li reals. Amenizà tots els actes una xeranga que s'improvísà i animà la festa. A la covalcada hi acudiren també dues colles de glosadors. La d'en Xurigué amb bisties ensellades i vestits a l'antiga que duieu s'Argument imprés i sa d'en Vermey qu'anaven dins un carro. Tots dos com a de costum les cantaren en mig de la Plaça després de beneir i després en els cafés i cases particulars.

Convendria que se les gratificás com a estímul, a fi de que no se perdi tan hermosa i antiga costum.

A l'Olici hi anà una gran gentada. Predicà el Vicari Rt. D. Juan Ginart i se cantà la Missa De Angelis.

El mig dia se posà a ploure i brusquetjà tot lo restant del dia, desbarant la capta dels dimonis.

Que molts d'anys la poguem veure tan animada com enguany,

Bibliografia

Flors de roella.

Pulcrement editat amb l'esment que posa el qui fa un rellicari per sos més estimats records, está demunt la meua taula un tom de poesies de mestre Miquel Durán d'Inca curosament imprés en son propi taller gráfic.

¿Qui no coneix avui en Miquel Durán? En tota manifestació netaament mallorquina s'hi ha sentit pronunciar aquest nom; en tot cenacle literari de Mallorca desde la ciutat al més humil poblet de la pagesia, al donar-se a coneixe la producció de la literatura nostra ha sortit sempre el nom d'en Durán, perque encare que humil i de mussa camperola és admirable la producció de aquest senzill obrer com ho és la

seua vida de lluita constant per l'ideal,

Inca és una Ciutat que té avui molts de caires que li donen relleu però si cap altre no'n tenia bastaria el nom d'en Durán per enaltir-la als ulls dels extranys.

¡I pensar qu'el seu propi poble el desconeix!

Desde la seua juvenesa en Durán és estat al davant de tot el moviment literari d'Inca i entre la moltíssima prosa qu'ha haguda de produir per omplir els setmanaris «Ca d'Inca», «La Veu d'Inca» i «Canostra» que ha fundats i dirigits molts d'anys s'hi destaquen com enceses «Flors de Roella» en mig d'un esponent sembrat una partida de produccions poètiques que junt amb altres que tenia inèdites ha aplegades ara en un bell volum que du aquest nom tan escaient.

Trenta set son les poesies que inclou aquest llibre, dividides en la forma sigüent «Camperoles», «Populars», «Amoroses», «A ma dolça, Esposa, Gertrudis», «Rellgioses», «Franciscanes», i «Ombrívols», encapsalades amb un próleg del eximí poeta Miquel Ferrá.

Tot el qui pretenga, de bon mallorquí i estimi la literatura, voldrà honrar la seua llibreria amb aquest volum.

Agraim ferm a son autor l'ofrena del exemplar que nos dedica.

Calendari de «La Mainada».

El simpàtic setmanari infantil «La Mainada» que's publica a Barcelona ha editat el Calendari per a 1923. Es el segon que publica, com son dos sos anys d'existència, i per cert correspon be el Calendari a les orientacions de tal publicació. Es ple de jocs cançons, contes alegres, i bons articles, i farcit de dibuixos i ninots que son la delícia dels infants els quals prenen gran gust llegintlo i troben en ell molt bones ensenyances. Tot ell és amarat d'un sá patriotisme.

Grans Mercés a la Redacció per l'exemplar, que nos ha enviat.

REGIONALS

Batle de Palma

A consecuencia del canvi de situació política, se posen allà ont convé al Govern batles de R. O. Un d'aquests nomenaments s'ha fet a Palma essent el designat Parquitecte i bon amic nostre En Guillem Forteza. Encare que no encaixi dins els nostros credo aixó de Batles de R. O. i rebutjem el procediment qu'ell mateix ha declarat rebutjar, nos congratulam de tal distinció a favor de l'amic Forteza i el felicitem efusivament no sols per aquest motiu, sino perque en ple consistori ha sabut en circumstancies tan excepcionals confirmar sa professió de fe en l'ideal regionalista que a tots nos abranda. El darrer extrem del telegrama de protesta al Ministre, dels retgadors conserva-

dors de Ciutat no sapiguent regoneixer la virtut en aquest cas heroica, de la sinceritat les destrueix tota la raó que per els demés extrems les pogués assistir.

MERCAT D'INCA

- Bessó a 96'00 quintá.
- Blat a 26'00 sa cortera.
- Xeix a 26'00 « « »
- Ordi mallorquí a 16'50 « «
- « foraster a 16'00 « «
- Civada mallorquina 13'00 pts. id.
- « forastera a 12'00 « «
- Faves cuitores a 25'00 « «
- « ordinaries a 00'00 « «
- « pel bestiar a 00'00 « «

Del Municipi

UN MANIFEST.— La setmana passada se repartiren per tota la vila unes fuyes firmades pel batle anunciant les millores que están per fer-se dins aquest municipi. Marco, en lo d'estar redactades en castellá que no podem alabar perque creim que sempre s'han de dirigir an el poble en la llengua propia, a tot jo demés ho aplaudim sense reserves. Es tant democràtic aixó de consultar i pulsar la opinió pública en els assumptes municipal i sol·licitar l'ajuda dels particular en lo que sia de conveniencia pública i privada al mateix temps que no creim que hi haja cap partit dels que s'ho diuen, que en les obres s'hi demoeirin tant.

Mes, entre tot lo bo que tal fulla conte, volem fixar-nos especialment en lo que se refereix a les acerres, i clavagures.

Segons ella, l'ajuntament se proposa anar arretglant les acerres de tots els carrers de la vila mentres els vezins contribueixen a la millora pagant els materials que hi entrin davant casa, essent aquests una poquedat ja que aixó de cinquanta cèntims de pesseta per metro de fatxada, no val la pena i es de suposar que no hi haurá cap propietari de casa que no vulgui contribuir amb aquesta infima quantitat sols per tenir l'acera arretglada. Lo mateix se pot dir de la clauquera pública que es tan beneficiosa al vezindari que no creim que no acudisca tot-hom, a aprofitarse de la concessió a demanar que se fassa en el seu carrer.

CRONICA

METEOROLOGIA.—Sens dubte es estada sa setmana més crúa del present hivern. Dissapte passat va fer neveta i per l'Alqueria Veya les montanyes se posaren blanques. De llevonses ensá la un fret intens, si be dilluns i dimars feu bons dies, pero el dia de Sant Antoni plougué i el vespre feu una calabruixada que tot quedá blanc.

ESTAT SANITARI.—No hi ha més que costipats fluixos. Ni malalts ni morts, gracies a Deu.

Projecte.—Un bon artanenc resident a l'America mos ha enviat un escrit-

projecte de un homenatge al malhaurat mestre D. Segundo Diaz (a. c. s.) que haurien de dedicarli sos antics deixebles. La falta de espay no ha permes ocupar-nos-ne, pero en parlarem en algun dels próxims números.

MORT CREMAT.—Dilluns diguerem l'Ofici aquí d'un fill de l'amo'n Juan (a) Mal de les Cabres, que morí a Palma a consecuencia de greus crematures.

Espectacles

Diümenge passat la comparsa de la Congregació Mariana que havia fet els Reis en la Plasa del Tren les posá en escena en el Teatre Principal. Hi aná molta de gent i com ho feren molt be foren aplaudits i les tiraren carametlos al uf.

La Jovintut Seráfica en son teatre, també posá en escena per última vegada la hermosa obreta «Pastores a Belen.» Al acte se convidá tot el senyoriu i al clero parroquial. Va anar també de lo millor.

El dia de St. Antoni al horabaixa, en el Centre Eucarístic, les nines-alumnes de las Germanes de la Caridad, per derrera vegada repetiren també les pessas naldalenques i de Reis que venter celebrant a benefici de l'Església de Sa Colonia.

El local, com sempre, fou ple de gom en gom tributant-los forts aplaudiments.

Les nines foren obsequiades després amb un refresc.

I REIS!

Gran funció de Reis a Son Servera, si Deu ho vol i no s'hi posa mal!

Son uns Reis nous i mai vists dins Son Servera!

UN REI

5000 pts. de premis per mestres

SE nos suplica qu'insertem la siguent noticia:

El consell d'Administració de la Caixa Postal d'Estalvis ha instituit vint premis de 250 pts cada un pels 20 Mestres d'escola, Directores de Col·legis o altres Centres d'ensenyansa i assils que més hagin fomentada la virtut de l'estalvi entre sos alumnes. An aquest fi haurán de manifestar a l'Administració General de la Caixa dita, des de 15 al 31 Janer actual el número de alumnes o assilats que tenguin a son càrrec i el de les cartilles de estalvi que aquests hagin obertes durant el passat any en la Caixa Postal.

Felicitam al Consell d'Administració per ses iniciatives que han de contribuir a propagar l'estalvi escolar.

SECCIO AMENA

ENDEVINAYES

1ª.--De dos qui'n treu un, quant s'en queden?

2ª.--Nasqué primer que son pare, Mamá primé que sa mare I maleit de Deu está; Si be heu mirau encar are, Dins la vila d'Inca está.

Tarjeta:

ORLLO GEGEDY

Antoni Massot

Combinar aquestes lleires de modo qu'es llegezca el nom d'un eminent polític europeu.

Les solucions an el nº qui ve

SOLUCIONS A LES ENDEVINAYES DEL N.º PASSAT

A la 1ª.--Un forat. Endevinaires: Pere Obrador i Cristófol Ferrer Pons.

A sa 2ª.--Una mora. Endevinaires: B. Torres.

A sa 3ª.--Ses set setmanes de Coroma. Endevinaires: Cristófol Ferrer, Pere Obrador i Un altre.

A sa fuga de consonants:

--Sant Antoni de Viana Dia desset de Janer Qui beu primé o darré Sempre beu de bona gana. Endevinaire: Cristófol Ferrer.

Les ha endevinades totes n'Antoni Massot. Per la setmana qui vé, ¡CONCURS!

Argument de l'Any 1922

A continuació posam unes quantes cansons de s'Argument de Sant Antoni d'enguany, fet d'en Toni Sureda (a) Xurigué.

A Deu qu'es nostro Senyó jo me vuy encomanar pe que me pugui donar una bona correcció; Verge de San Salvador, també venfu-me a ajudar.

O dolsa Verge Maria que a San Salvador estau vos qui sou mare de pau de sa nostra companyia i que jo res no faria si no fos que m'ajudau.

Aixi mateix d'aigo va a fer, però'es vent heu xugaua. An es Mars sa gent pensava que heu seria de plogué, però al revés vengué, perque molt de vent donaua.

Eli heu va esser poc plogué l'any passat a s'hivernada llevó vengué s'estimada i algo d'aigo va vé si la hagués feta primé que's sembrat en demanava.

I ara ja acabaré de sa nostra gran ploguda, el dia 16 d'Octubre una torreada va vé ves mal que mos dugué ai esser cosa de mesura.

Es una cosa terrible i la pena es contá i aquest dia s'en maná germans meus mo'ta d'uliva i en Morey tengué averia s'ase s'aigo li mata.

No n'es cosa d'alegria es mal que s'aigo va vé i a n'en Mondoy li prengué germans una sitja seva i an es pont de Capd pera es camí nou s'en dugué.

Acabarem sa temporada que te duim an es papé i ara vos ho diré aixi com vengue s'anyada, i que no va esser molt sana; ma'olt ma'ent mos vengué.

De s'anyada vos diré que també heu vuy apuntá molt ma'ament mos arribá casi res se cui vé, de civada contaré molt poca se'n repregá.

De s'ordi i també ses faves llevonses tenim es biat tot heu va esser mal granat aixi heu veim de vegades, com varen está plonades no daren bon resultat.

I molt malament vengué en questió des semi rat; de s'hoito issa he posat mitja anyada ni hagué, i de ts abres vos diré si daren bon resultat.

Comensarem pes figural quin esplet varen doná; moites se'n varen doná dins es poble en general, perque no fe es temps mal i se varen aprubá.

I també de la anellers are vos ne vuy parlá, mitja anyada va arribá ro's que'n tenguessen demés, emperó es garrovés molt de conta varen dá.

Llevonses de s'anyada també vos no contaré, algo d'aglans varen vé i se varen aprubá; molts d'aubars vos arribá però poes dobles vengué.

I ses figueres de moro molt varen cartegá lo que també capitá ses vinyes amb bon comodo, es tarongé de bon modo sense fuyes va quedá.

(Seguirá)

TIPOGRAFIA CATOLICA
— DE —
A. FERRER GINART

En aquesta impremta poden encarregar qualsevol treball d'impressió.

**TARJETES DE VISITA I D'ANUNCI, RECORDATORIS, CARTES I SOBRES
FACTURES I TOTA CASTA DE TREBALLS TIPOGRÁFICS.**

Especialitat en impresos per correus, mestres i carabiners segons els models oficials.

VENTES AL DETALL I AL EN GROS **DEMANAU QUALSEVOL CLASSE DE PAPERS, LLIBRES, I ARTICLES ESCOLARS I D'ESCRITORI.**

Quatre Cantons 3 - ARTA

SERVICIO DE CARRUAJES
DE
BARTOLOMÉ FLAQUER
(A) MANGOL

A todas las llegadas del Ferrocarril hay coche que parte directo para Cadepera y Calarratjada y de estos puntos sale otro para todas las salidas de tren.

Hay también coches disponibles para las Cuevas y viajes extraordinarios.

AGENCIA DE TRANSPORTES

Se sirven encargos para Palma y Estaciones intermedias.

PLASETA DE MARCHANDO.

Pasajes

Habana, Buenos Aires, Francia, y cualquier punto de América.

GRATUITAMENTE arreglo la documentación para poderse embarcar avisando con ocho horas de anticipación, por contar con personal activo e inteligente en el ramo. Para informes: Bartolomé Roca, Hostales, n.º 87.

Los que deseen embarcarse de San Lorenzo, Son Servera, Capdepera o Artá pueden informarse en

ARTA
a **GUILLELMO BUJOSA**
CAN GANANCI

Ensaïmades i panets
En lloc se troben millós que a la
PANADERIA Victoria

ES FORN NOU
D'EN

Miquel Roca Castell

A sa botiga hei trobareu sempre pans panets, galletes, bescuits, rollets, i tota casta de pasticeria.

TAMBE SE SERVEIX a DOMICILI

Netedat, prontitut i economia

DESPAIG:

Carrer de Palma 3 bis. ARTA

GRANDES ALMACENES
San José

Vda. Ignacio Figuerola

¡HOY, COMO NADIE

detalla en precios, esta casa, todas las

GRANDES NOVEDADES

Únicos almacenes que tienen en grandes existencias

TODO LO QUE SE REQUIERE PARA VESTIR Y CALZAR

y que venden más barato que nadie

Teléfono 217 I Precio fijo

ESTA CASA NO TIENE SUCURSALES

ALMACENES MATONS
DE

RAFAEL FELIU BLANES

CALLE DE JAIME II n.º 39 al 49

Palma de Mallorca

**SASTRERIA PARA SEÑORA Y CABALLERO,
ARTICULOS Y NOVEDADES PARA VESTIR,
DE TODAS CLASES.**

¡ATENCIÓN!

Compra carros y carretones en cualquier estado se encuentren

Gabriel Carrió

PEDRA PLANA, 7 - ARTA

La Fonda Randa, de Esteva

Carré de Palma, 48 — ARTA

S'ES OBERTA FA POC. TOT ES NOU I LLAMPANT. SERVICI ES MERADISSIM

Prontitut

SEGUREDAT I ECONOMIA

¿Voleu estar ben servits?

EN JAUME PICO

(A) ROTCHET

teu una Agencia entre Artá i Palma i hei va cada dia.

Serveix amb prontitut i seguredat tota classe d'encàrregs.

Direcció a Palma: Harina 38 Au es costat des Centro Farmacèntic.
Artá Figuerol 43.

Si voleu menjar bo i llegítim

Oli d'oliva

dirigiu-vos a

D. JUSEP PIÑA

Quatre Cantons, 8-ARTA

Te olis de primera i segona classe a preus acomodats.

Serveix barrals de 16 litres a domicili.

VENTES EN GROS I AL DETALL

DISPONIBLE